

Arrest

nr. 101 021 van 16 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 augustus 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 7 juni 2012 een aanvraag in om, in functie van haar Spaanse echtgenoot, in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 1 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 9 november 2012 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4 vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 12.04.2012 werd ingediend door: [...] Nationaliteit: Marokko; [...]

om de volgende reden geweigerd :

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Het verblijfsrecht van de echtgenoot van betrokkene, de heer [...], werd beëindigd. Bijgevolg kan betrokkene zich niet bij hem voegen zoals bepaald in artikel 40bis, §2, 1° van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen de 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekster.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van “*de materiële motiveringsplicht zoals omschreven in de wet van de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen 29.07.1991*”, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“Bij het nemen van de bestreden beslissing werd geen afweging gemaakt tussen enerzijds de belangen van de overheid en de belangen van verzoekster en haar echtgenote anderzijds. Deze motiveringsplicht heeft “drie onlosmakelijk met elkaar verbonden verplichtingen tot gevolg:

- 1. motieven van de rechtshandeling moeten kenbaar zijn*
- 2. zij moeten beantwoorden aan de realiteit*
- 3. tenslotte moeten zij draagkrachtig zijn en deze beslissing effectief verantwoorden”*

Deze verplichting houdt in dat de beslissing op grond waarvan het verblijf werd geweigerd aan verzoekster niet alleen uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn, maar dat de motieven aangehaald in de bestreden beslissing ook afdoende moeten zijn.

Bijgevolg moet de omvang van de motivering aangepast zijn aan het belang van de beslissing alsook dat de ingeroepen redenen van toepassing moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

De beslissing is kennelijk onrechtmatig genomen omdat het verblijf van de heer [E...] op een onrechtmatige wijze beëindigd werd.

De [...] heeft tegen de weigeringsbeslissing middels een verzoekschrift beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. [...]”

4.2.1. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gesteld dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Hierbij wordt verwezen naar het gegeven dat het verblijfsrecht van verzoeksters echtgenoot werd beëindigd en zij zich bijgevolg niet langer bij hem kan voegen overeenkomstig artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekster in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat zij heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298). In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te veronderstellen heeft de formele motiveringsplicht voorts niet tot gevolg dat uit een beslissing een belangenafweging of een evenredigheidstoetsing dient te blijken.

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

4.2.2. In zoverre verzoekster verder een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en stelt dat *“de beslissing kennelijk onrechtmatig [is] genomen omdat het verblijf van de heer [...] op een onrechtmatige wijze beëindigd werd”*, merkt de Raad op dat het beroep tot nietigverklaring bij de Raad ingesteld door verzoeksters echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissing waarbij een einde werd gesteld aan zijn recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten bij arrest met nummer 101 010 op 16 april 2013 werd verworpen. Verzoeksters uiteenzetting van het middel bevat voor het overige geen uiteenzetting dat de in haar hoofde genomen beslissing op zichzelf onrechtmatig is. Zij blijkt ook in gebreke toe te lichten met welke gegevens verweerder ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing en zij toont niet met concrete argumenten aan dat geen correcte belangenafweging zou zijn doorgevoerd.

Enige schending van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld.

Het enige middel is, in zoverre het ontvankelijk is, ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

griffier.

De voorzitter,

I. CORNELIS